Predica de la Krefeld

Citate din predica: „Schimbă Dumnezeu sensul Cuvântului Său?" – fr. W.M. Branham

- partea a doua -

Duminică, 10 iunie 1984, ora 10^{00}

Fr. Frank

Lc. 24:47-51: *„«Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteţi martori ai acestor lucruri. Şi iată că voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; dar rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus.» El i-a dus afară până spre Betania. Şi-a ridicat mâinile, şi i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei, şi a fost înălţat la cer"*.

Aceasta este o relatare a unei întâmplări care mie personal mi-a intrat profund în inimă. Domnul nostru nu Și-a pus mâinile în poală când S-a despărțit de ai Săi, ci El Și-a ridicat mâinile, le-a întins peste ai Săi și i-a binecuvântat. Sfânta Scriptură spune că în timp ce El îi binecuvânta S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer. El binecuvântează și astăzi. Binecuvântând a fost înălțat la cer, binecuvântând El este în mijlocul poporului Său și binecuvântând El ne va lua Acasă. El ne va spune: *„Veniţi binecuvântaţii Tatălui Meu de moşteniţi Împărăţia..."* (Mat. 25:34). Domnul nostru binecuvântează pe ai Săi. Eu sunt copleșit de acest fapt minunat. El nu Și-a pus mâinile Sale în buzunar, ci le-a întins, a binecuvântat. Cum au simțit aceia care s-au uitat și au fost binecuvântați și după aceea au putut vedea cum Domnul nostru a fost luat din mijlocul lor în slavă.

Dragii mei, acest mesaj al lui Dumnezeu vine din inima lui Dumnezeu și intră în inimile noastre. Acest mesaj nu este deloc pentru mintea omenească, ci este pentru cel ce îl crede și-l primește în inima lui. Noi suntem uniți cu El în această legătură de iubire dumnezeiască. Noi înțelegem corect fiecare Cuvânt pe care ni-l spune El. Noi nu-l răstălmăcim, ci îl credem așa cum l-a spus El. Dacă noi am fi vrut să luăm aceste versete și să ne referim la noi înșine, atunci este scris: „Voi sunteți martorii Mei. *Şi iată că voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; dar rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus"*(Lc. 24:48-49).

Domnul n-a vrut ca ai Săi să plece și să lucreze pentru El, ci El a vrut ca ei să aștepte în cetate până vor fi îmbrăcați cu puterea de sus, și abia după aceea ei să plece și să propovăduiască o mărturie adevărată despre ceea ce a făcut Dumnezeu în ei și cu ei. Astăzi dorim să primim acest Cuvânt în adâncul inimii noastre. Să nu căutăm nicio cale de ieșire și nicio scuză, ci să spunem: „O, Doamne, acum suntem în acest oraș, adunați aici în prezența Ta. Tu să-Ți ridici mâinile Tale binecuvântătoare peste noi. Ridică-Ți mâinile Tale străpunse peste noi. Împlinește-Ți Cuvântul Tău în noi. Dăruiește-ne din viața Ta, dăruiește-ne din Duhul Tău, dăruiește-ne din puterea Ta,

dăruiește-ne din dragostea Ta, dăruiește-ne din tot ce ai, împarte-Te nouă, ia Tu locuință în noi". Atunci noi n-am devenit doar niște credincioși, ci am primit putere ca să fim martori. Astfel ca lucrurile pe care le-am primit să le putem da mai departe. Prorocii Testamentului Vechi au vorbit și au scris în moduri diferite.

În Is. 45:8 este scris: *„Să picure cerurile de sus şi să ploaie norii neprihănirea! Să se deschidă pământul, să dea din el mântuirea şi să iasă totodată din el izbăvirea! Eu Domnul, fac aceste lucruri".*

În prorocul Ioel este scris ce a fost hotărât Domnul pentru ultimele zile. Ioel 2:28-29: *„După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii şi fiicele voastre vor proroci, bătrânii voştri vor visa visuri* (descoperiri prin vise - lb. germană), *şi tinerii voştri vor avea vedenii. Chiar şi peste robi şi peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea".*

Aceasta este o făgăduință pe care a dat-o însuși Domnul Dumnezeu. Niciodată n-o va retrage, ci o va împlini, căci Dumnezeu împlinește întotdeauna Cuvântul Său. Ceea ce caută El astăzi: sunt doar niște vase deschise Stăpâne sfânt, dar umplute cu puterea Ta. Niște vase deschise care stau în Fața Domnului prin credință, care sunt pregătite în interiorul lor să primească tot ce dorește să dea Dumnezeu, fără niște închipuiri proprii sau să avem un program dinainte pregătit. În aceasta constă necazul și problema cea mare: Dumnezeu poate să ne încredințeze prea puțin fiindcă noi avem un concept direct de-a gata, dar acesta nu este conceptul lui Dumnezeu. Prin credință noi dorim să așteptăm următorul pas pe care să-l facem împreună cu Dumnezeu. Nu există nimeni dintre oameni care să spună: așa vom continua până la sfârșit. Există niște credincioși care posedă această credință, că Dumnezeu îi va conduce pas cu pas, până la sfârșit. Dar făgăduința rămâne în vigoare: *„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii şi fiicele voastre vor proroci, bătrânii voştri vor visa visuri, şi tinerii voştri vor avea vedenii".*

Trebuie spus foarte clar că la fiecare revărsare a Duhului Sfânt, s-au întâmplat lucruri supranaturale, lucrate de Duhul Sfânt. Nu în felul carismatic când ei produc senzații, emoții și sentimente. Ci totul trebuie să fie lucrat de Duhul lui Dumnezeu. Nu așa cum o dorim noi, ci așa cum o dorește Dumnezeu.

Ieri, când am vorbit că noi am dori să avem un semn din partea lui Dumnezeu, ca credința noastră să fie întărită și fiecare să intre în această lucrare, mi-am amintit un Cuvânt care a fost scris în ultima scrisoare circulară, Zah. 10:1: *„Cereţi de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară!* („Cereți de la Domnul ploaie în timpul ploii târzii și timpurii" – lb. germ.)". Pentru începutul și pentru sfârșitul istoriei mântuirii – fiindcă este o parte profetică – Domnul a hotărât aceste lucruri și le-a ordonat astfel ca în acest timp noi să cerem ploaie, și anume în timpul ploii târzii. Dacă astăzi este acest timp al ploii târzii atunci această ploaie va cădea astăzi. Dacă încă nu este, atunci mai așteptăm până când va sosi timpul. Un lucru este sigur: această ploaie va veni și noi vom primi ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Noi dorim să fim din rândul acelora care cred tot ce este scris, dar care să nu prescrie lui Dumnezeu ce să facă El și cum să facă.

Cu privire la botezul cu Duhul Sfânt, fiecare copil al lui Dumnezeu ar putea primi astăzi botezul cu Duhul Sfânt. Și dacă Dumnezeu dorește să reverse în mod colectiv

binecuvântările și ploaia Lui – cum s-a întâmplat la început și va fi din nou la sfârșit – atunci noi suntem și astăzi mulțumitori.

Dar ca în interiorul nimănui să nu fie o neînțelegere, înainte de a citi din Noul Testament doresc să citesc din aceeași predică de aseară. Probabil aseară n-am spus titlul (dar este vorba de „Își schimbă Dumnezeu sensul Cuvântului Său?"(27.04.1965, Los Angeles, California, SUA). Mai există o predică a fratelui Branham intitulată „Își schimbă Dumnezeu sensul Cuvântului Său?"(30.06.1963) ținută în Jeffersonville, Indiana – SUA, care a fost editată.

Citat: „Adunarea este constituită din oameni născuți din nou, care au devenit o făptură nouă în Isus Hristos. Noi vedem că Dumnezeu Își ține Cuvântul Său".

Adunarea este compusă din oameni născuți din nou. La o naștere naturală trebuie să existe o sămânță naturală înainte să se nască o viață nouă în această lume. La nașterea din Dumnezeu trebuie să existe o sămânță divină, și anume Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu există sămânța divină atunci putem vorbi cât dorim și nu se va întâmpla absolut nimic, nu se va arăta o viață nouă. Aceasta are loc doar când sămânța dumnezeiască este pusă mai întâi în inimile noastre. Așa se explică faptul că atât de puțini au putut fi născuți din nou, de ce atât de puțini credincioși au devenit niște oameni noi în care să se descopere viața lui Isus.

Citat: „Ei au recunoscut că doar de aceea au primit acele mari descoperiri fiindcă era un proroc în mijlocul lor. Ei aveau un proroc, cineva care îi conducea. Nu era un sistem omenesc, obișnuit, cu delegați, cu demnitari. Ci ei aveau un conducător chemat și pus de Dumnezeu. Oh, ce zi tristă a fost acea zi când adunarea lumească s-a îndepărtat de conducerea dumnezeiască prin Duhul Sfânt și în locul Lui au acceptat un episcop și alți demnitari! A fost o zi tristă. Duhul Sfânt să fie conducătorul Adunării. El este trimis ca să dovedească și să împlinească cuvintele lui Isus Hristos, astfel ca Adunarea să trăiască la fel ca la început".

Aceasta este o exprimare foarte importantă: „Oh, ce zi tristă a fost acea zi când Adunarea s-a sustras conducerii Duhului Sfânt!" Ce îi mai rămăsese? Era doar o formă împietrită fără viață dumnezeiască în ea. Dar acum Dumnezeu ne-a chemat afară. Noi trebuie să predicăm ca să fim vii. Eu folosesc această exprimare fiindcă deseori s-a spus că oamenilor li s-a predicat până au fost omorâți. Eu sunt convins că acolo unde este prezentată și vestită o literă moartă acolo oamenii sunt omorâți prin predică. Dar acolo unde este vestit Cuvântul viu care este descoperit prin Duhul Sfânt, acolo oamenilor le este predicat și ei vin la viață prin acest Cuvânt viu al lui Dumnezeu. Puteți spune „Amin"? Amin. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului. Dumnezeu să ne-o dăruiască tuturor.

Citat: „Dacă Dumnezeu mai cheamă atunci pentru ei este valabilă aceeași făgăduință....În urmă cu câteva săptămâni unul dintre grupuri s-a adunat undeva în California și era într-o rugăciune profundă. Ei s-au dedicat lui Dumnezeu și au postit. Atunci Duhul Sfânt a căzut peste întregul grup și ei au început să vorbească în alte limbi".

Fratele Branham s-a referit la un grup foarte mic care a organizat și pregătit o campanie pentru Billy Graham, care avea pe inimă ca Dumnezeu să binecuvânteze. Și

în timp ce ei au adus această rugăminte înaintea lui Dumnezeu – închipuiți-vă ce ocazie a fost aceasta – deodată s-a întâmplat că Duhul Sfânt a căzut peste ei. Ce a fost? A fost o dedicare, a fost inima deschisă, credința și această dorință profundă ca Dumnezeu să vorbească și să lucreze încă o dată.

Pentru mine acest lucru este foarte important și aș dori să-l mai recitesc o dată. „Dacă Dumnezeu mai cheamă atunci pentru ei este valabilă aceeași făgăduință". *„Căci făgăduinţa aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri, şi pentru toţi cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru"*, după cum este scris în Fapte 2:38. Aceasta este făgăduința originală pe care Dumnezeu dorește s-o împlinească și astăzi. Această făgăduință este valabilă atât timp cât El mai cheamă. Recitesc acest pasaj: „În urmă cu câteva săptămâni unul dintre grupuri s-a adunat undeva în California și era într-o rugăciune profundă. Ei s-au dedicat lui Dumnezeu și au postit. Atunci Duhul Sfânt a căzut peste întregul grup și ei au început să vorbească în alte limbi".

Citat: „Noi ne dăm seama că Moab a practicat o imitație omenească".

Nu știu dacă toți o înțelegem. Este făcută o paralelă. Sunt puse lângăolaltă două lucruri. Pe de o parte, Israelul, profetul adevărat, mesajul adevărat al lui Dumnezeu, poporul adevărat al lui Dumnezeu; iar pe de altă parte, Moab, Balaam, Balac și toți cei ce aparțineau de acest grup. Aici este făcută o comparație. Dacă în aceste zile se întâmplă sub soare unele lucruri care nu sunt conforme cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci noi să nu ne lăsăm impresionați și să nu ne lăsăm împiedicați de aceste lucruri. Ci să păstrăm necurmat programul lui Dumnezeu în fața ochilor și să permitem să fim incluși în acest program. Noi să spunem: O, Doamne, pe noi nu ne deranjează ceea ce fac ceilalți. Noi dorim ca Tu să Te descoperi în mijlocul nostru, în viețile noastre. Aici vedem aceste comparații care se potrivesc și pentru timpul nostru. Dar întotdeauna Dumnezeu are un popor în mijlocul căruia este dat mesajul profetic pentru timpul prezent, și acolo El își dovedește Cuvântul Său.

Citat: „El a văzut acest proroc în mijlocul Israelului care era în stare să binecuvânteze, să blesteme, să conducă și așa mai departe, așa că el a încercat, în mod politic, să facă același lucru. Tocmai aceasta s-a întâmplat și în bisericile de astăzi. Ei au încercat să imite printr-un astfel de sistem. Dar voi nu puteți face aceasta".

Toți ceilalți pot face aceasta, dar tu și eu, noi nu putem imita, fiindcă noi nu suntem hotărâți să fim găsiți în imitații. În aceste ultime zile noi suntem hotărâți de Dumnezeu să primim binecuvântările Sale originale care aparțin Cuvântului lui Dumnezeu original. Aceasta să fie o dorință profundă a inimii noastre atât de mare încât Dumnezeu s-o astâmpere.

Citat: „Duhul Sfânt trebuie să fie mereu viu în Adunare, conducând-o în epoca care trăiește și astfel să confirme Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acea epocă/pentru acel timp. Dumnezeu a vorbit acest Cuvânt de la bun început, ce a fost hotărât pentru epoca cutare, atât pentru acea epocă, atât pentru cealaltă. Așa se împlinește acest Cuvânt în fiecare epocă. Înțelegeți? Duhul Sfânt trebuie să fie viu în Adunare astfel ca ea să trăiască Cuvântul făgăduit pentru timpul în care trăiește. El trebuie să fie și astăzi aici prezent ca să dovedească slujba din ultimele zile, semnele din ultimele zile, și revărsarea Duhului Sfânt în ultimele zile. El trebuie să fie aici

prezent pentru a face toate aceste lucruri. Voi nu puteți ajunge la țintă prin lucrările sistemelor voastre. Dumnezeu are un sistem. El este Cel ce ne dăruiește Duhul Sfânt".

Așadar Duhul Sfânt ne este dat cu scopul ca făgăduințele lui Dumnezeu să fie împlinite prin Adunare. Pentru ca să fie făcută o legătură între Cuvântul lui Dumnezeu și Adunare trebuie ca în ea să fie același Duh care a inspirat Cuvântul. Numai așa poate exista această legătură dumnezeiască. Și din această legătură, de la cei credincioși la Cuvânt și de la Cuvânt la Dumnezeu – în acest mod totul poate circula ca într-un circuit.

Ce spune Dumnezeu prin profetul Isaia? *„Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea şi va împlini planurile Mele"*(Is. 55:11). Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp trebuie împlinit și să împlinească în poporul lui Dumnezeu scopul pentru care a fost trimis: să fie chemați afară, să fie separați, să fie curățați și eliberați de tot ce nu este găsit în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este lucrul important, acesta este primul pas. Botezul nostru personal cu Duhul Sfânt ne deschide accesul la împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu în viețile noastre proprii. Dacă vorbim despre Adunare în general atunci ne-am putea scufunda undeva. Dar Adunarea este constituită din niște mădulare.

În 1Cor. 12:13 Pavel scrie corintenilor: *„Noi toţi, în adevăr, am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup"*. Acesta este Duhul Sfânt care ne unește pe noi, toate mădularele, și ne botează în Trupul lui Isus Hristos. De aceea această necesitate a acestei uniri a tuturor mădularelor în Trupul lui Isus Hristos. Altfel, unul este ici, altul dincolo, unul crede ceva, celălalt crede altceva. Sfânta Scriptură spune: *„până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi a cunoştinţei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos"*(Efes. 4:13). Domnul Se adresează nouă, fiecăruia în parte, și această făgăduință este valabilă pentru fiecare.

Citat: „Moise avea un Împărat, iar acest Împărat era Dumnezeu care l-a uns. De asemenea și Balaam era supus unui împărat, Balac; el avea o legătură politică cu Balac. Balaam care, de fapt, era un proroc al lui Dumnezeu, își lua informațiile de la Balac. Moise își lua informațiile de la Dumnezeu. Aceasta era diferența".

La fel este și astăzi. Noi vedem de fiecare dată și suntem mulțumitori că fratele Branham nu era doar un proroc printre mulți alți proroci, ci el a fost un proroc trimis de Dumnezeu prin care s-au împlinit profețiile biblice în aceste ultime zile. El era supus lui Dumnezeu, era obligat față de Dumnezeu ca să vestească Cuvântul lui Dumnezeu în claritate și curăție, iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Citat: „Și totuși amândoi erau proroci, amândoi au fost chemați de Dumnezeu, amândoi L-au întâlnit pe Dumnezeu, amândoi au vorbit cu Dumnezeu, amândoi au fost umpluți cu Duhul. Acum ajung la lucrul principal: amândoi erau umpluți cu Duhul. Acest fapt este adevărat. În Biblie este scris că Dumnezeu l-a întâlnit pe Balaam și i-a vorbit. Noi vedem că amândoi erau proroci, amândoi erau bărbați ai lui Dumnezeu, dar fiecare slujea capului lui. Moise slujea lui Dumnezeu. Balaam îi slujea lui Balac".

Astăzi avem Cincizecimea și ne aducem aminte de turnarea Duhului Sfânt. Oare putem face acest lucru cu sobrietate și să deosebim totul clar? Ploaia cade peste cei drepți și peste cei nedrepți, soarele strălucește peste cei buni și peste cei răi, peste neghină cade aceeași ploaie ca peste grâu. Dar lucrul important este ce a fost semănat

în pământ. Noi am accentuat acest lucru destul de clar. Dacă a fost semănat Cuvântul lui Dumnezeu atunci eu vă garantez că ceea ce a semănat omul aceea va și recolta. Dacă în aceste zile noi am semănat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care a fost descoperit atunci acesta va crește și va aduce roade; nu poate crește altceva.

De aceea nimănui să nu-i fie frică de botezul cu Duhul Sfânt, și anume că se va arăta ceva în neregulă. Ar trebui să-și facă probleme aceia care ei înșiși sunt în eroare. Dar acesta este șiretlicul vechi al Dușmanului: pe cei ce sunt în eroare Dușmanul i-a legat ca să nu se gândească și să nu-și pună întrebarea dacă cu ei este totul în regulă. Ei nu-și pun deloc aceste întrebări de autoexaminare; ei sunt bucuroși și se bucură, sub motoul: „Noi toți ajungem în cer”. Adunarea Mireasă, cei sinceri, cei ce doresc să reziste înaintea lui Dumnezeu, se verifică profund în permanență și spun: „O, Doamne, cercetează-mă şi cunoaşte-mi inima!”. Iar în timpul acestor verificări trebuie să fim foarte atenți, fiindcă atunci Dușmanul va veni și ne va spune: „Uite, și tu nu ești așa cum ar trebui să fii. Acolo n-ai aia, dincolo n-ai cealaltă”. Dar voi respingeți-l pe Dușman și nu-i dați niciun fel de ascultare. Voi să stați pe pământul glorios al Golgotei și spuneți: „O, Doamne, eu Îți aparțin Ție pentru timp și veșnicie”. Această încercare/verificare este bună, dar nu este permis ca să ne conducă în disperare. Ci noi trebuie să ieșim biruitori din această încercare, prin faptul că noi ne uităm la Isus Hristos, Cel ce a început în noi și va și desăvârși credința noastră, iar atunci noi vom fi bucuroși și mulțumitori. Iar aceasta dovedește credința pe care o avem.

Citat: „Înțelegeți voi cât de desăvârșit a fost, tipul celui duhovnicesc și a celui firesc. Moise care era trimis de Dumnezeu și își împlinea însărcinarea lui este întâmpinat și provocat de un alt bărbat al lui Dumnezeu. Vă puteți închipui așa ceva?”.

Deja aici încep unele îndoieli. Ce ne-ar folosi un proroc dacă el nici măcar nu face parte din poporul lui Dumnezeu și nici măcar nu este inclus în această făgăduință dată poporului Său? Cui i-a dat Dumnezeu făgăduința Lui? Numai prin Isaac, „în tine vor fi binecuvântați toți urmașii tăi”. Balaam n-a avut nicio parte de această făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam, Isaac și Iacov. Ce i-a folosit faptul că Domnul i-a vorbit și i-a spus: „Nu te duce”. Și totuși vedem că Balaam „și-a impus craniul său gros” peste copiii lui Israel, cu toate că Dumnezeu îi spusese să nu meargă.

Citat: „Copiii lui Israel au fost conduși de Stâlpul de foc, așa cum le spunea Dumnezeu; o Ființă supranaturală le arăta calea. Moise primea instrucțiuni prin Logosul care a ieșit de la Dumnezeu, de la acel Stâlp de foc. Era Îngerul legământului, Hristos, Unsul. De la El primea Moise mesajul și îl dădea mai departe poporului Israel în timp ce erau pe drum spre o țară făgăduită”.

Sunt de părere că aceasta ar fi aproape suficient. Poate aș dori să mai citesc pe scurt încă două, trei citate și după aceea să-L căutăm pe Dumnezeu prin rugăciune.

Citat: „Dacă astăzi vorbesc aici unor bărbați ai lui Dumnezeu. Atunci când vi se spune în sediul vostru: «Zilele minunilor au trecut» și «în ceea ce facem noi aici Isus ne binecuvântează», și «acela este un grup de fanatici cu multă agitație și emoții. Nu există vindecare dumnezeiască» atunci ieșiți din acel grup fiindcă ceea ce vedeți este Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit și se manifestă. Ei zic: «Așa ceva ca timpul apostolic nu mai există. Un botez cu Duhul Sfânt nu mai există. Asta cu vorbitul în

limbi nu mai există». Dar o frate, nu asculta aceste lucruri! Astăzi există mulți asemenea lui Balaam".

Așadar, noi ca copii ai lui Dumnezeu nu ascultăm argumentele celorlalți, iar noi mergem un pas mai departe: nu ascultăm nici argumentele omenești proprii care mai sunt cuibărite ici și colo, ci le aruncăm în urma noastră fiindcă acestea doar cresc necredința în noi. Noi ne despărțim de toate aceste închipuiri și ne ținem de făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat. Dacă este scris despre aceia care susțin că „Timpul apostolilor a trecut. Nu mai există semne și minuni. Botezul cu Duhul Sfânt nu mai există. Nu mai există vorbiri în alte limbi", atunci fratele Branham spune foarte clar: „O, frate, ieși afară din mijlocul lor!" Atunci această poruncă: „O, frate, nu asculta aceste lucruri!".

Dacă am devenit frați și surori în Domnul atunci noi nu mai ascultăm argumentele celor folosiți de Dușman ca să ne lege cu necredință. Ci noi ne bazăm doar pe Cuvântul lui Dumnezeu și credem toate făgăduințele lui Dumnezeu, le primim prin credință. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului.

„Dar, o, frate, nu asculta aceste lucruri! Astăzi există mulți asemenea lui Balaam". Oare să ascult eu pe un Balaam care îmi spune cutare și cutare lucru? Sau să-L ascult pe Domnul și Stăpânul meu care a dat făgăduința.

Citat: „Ca să-și astâmpere cunoștința, Balaam a folosit un pretext, zicând: «Rămâneţi aici la noapte, şi eu voi întreba pe Dumnezeu. Poate El Și-a schimbat părerea»".

Ce să spunem noi la aceasta? Domnul i-a vorbit lui Balaam, i-a spus și i-a dat o decizie clară, dar el le-a spus trimișilor: *„Totuşi, vă rog, rămâneţi aici la noapte, şi voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.* Îl vom mai întreba încă o dată".

Dragii mei, haideți ca noi să nu fim asemenea lui Balaam. Noi nu trebuie să-L întrebăm pe Dumnezeu a doua și a treia oară. El ne-a răspuns deja. Primul Lui răspuns de la început la Cincizecime este și ultimul Lui răspuns la sfârșit. Așa este. Amin. Altfel nu poate fi. În aceasta constă și este ancorată credința noastră. Este timpul ca iadul și toate puterile întunericului să fie scuturate și noi să rămânem neclintiți pe fundamentul Cuvântului lui Dumnezeu și să recunoaștem că în această poziție Dumnezeu este cu noi.

Citat: „Dar Dumnezeu nu Își schimbă gândul Său. Dacă de Cincizecime Dumnezeu ne-a dat făgăduința primirii Duhului Sfânt atunci El este obligat s-o și împlinească. Așa a lucrat El în toate timpurile biblice și așa o va face în fiecare timp în care oamenii vin la El pe aceeași bază pe care El a pus-o deja atunci la început. Dacă credeți, vă pocăiți, dacă vă lăsați botezați în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, crezându-L pe Dumnezeu, atunci Dumnezeu este obligat să împlinească propriul Său regulament/propria Sa prescripție. Fiindcă El este Medicul, El va împlini prescripția Lui, dacă voi respectați cerințele Lui".

Aceasta se referă și la timpul nostru și la ziua de astăzi. Dumnezeu nu-Și schimbă Cuvântul Său. Dacă în Ziua Cincizecimii Dumnezeu ne-a dat promisiunea pentru botezul cu Duhul Sfânt atunci El trebuie s-o și împlinească. Cât timp este valabilă? Până

la sfârșit, până când ultimul va fi intrat în Împărăția lui Dumnezeu, s-a născut în Împărăția lui Dumnezeu și va fi fost pecetluit cu Duhul Sfânt.

Și este spus: „Așa a lucrat El în toate timpurile biblice și așa o va face în fiecare timp". Când este acest timp biblic? Când este acest timp potrivit? Când este ziua mântuirii? Astăzi. Astăzi este ziua mântuirii, este ziua îndurării. Timpul nou testamentar este astăzi, timpul în care trăim noi acum. Ceea ce face Dumnezeu o face în toți în același mod, de la primul până la ultimul.

Noi ca părinți pământești, poate, chiar inconștient, ne tratăm copiii în mod diferit. Dar Dumnezeu Își va trata pe toți copiii Săi, de la primul până la ultimul, în același mod. Toți, de la primul până la ultimul, vor trăi în același mod aceeași iertare, aceeași îndurare, aceeași mântuire, aceeași viață veșnică, același botez cu Duhul Sfânt. Eu Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceasta. Așadar, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, noi avem o nădejde îndreptățită, noi posedăm o promisiune din partea lui Dumnezeu că El își va împlini făgăduința pe care El ne-a dat-o nouă.

Citat: „...atunci Dumnezeu este obligat să împlinească propriul Său regulament/propria Sa prescripție". El o va face, dacă voi vă pocăiți, dacă vă lăsați botezați în Numele lui Isus Hristos și-L urmați, dacă respectați rețeta Lui, pentru că El este Medicul; atunci Își va face și El datoria Lui și va împlini Cuvântul Său...".

„În Biblie este scris: *«Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo?»*(Ier. 8:22). Bineînțeles întrebarea este: *«Pentru ce nu se face, dar, vindecarea fiicei poporului meu?»*. Noi avem Scriptura, avem Medicul. Dar farmacistul nu respectă prescripția/rețeta – aceasta este problema. Ei spun: «Zilele minunilor au trecut. Nu există așa ceva ca botezul cu Duhul Sfânt și lucrurile acestea». Aceasta este o prostie. Biblia este exactă. Dumnezeu nu ia nimic înapoi din tot ceea ce El a spus. Biblia este exactă. Ei o încearcă într-un alt mod fals, spunând: «Ei bine, noi credem». De fapt n-are nicio importanță ce credeți voi. Doar ceea ce a spus Dumnezeu contează. El a zis: «Eu voi turna Duhul Meu peste orice făptură» – aceasta a făgăduit-o El pentru ultimele zile".

Credeți voi din toată inima mesajul pentru timpul nostru? Atunci trebuie să credeți și ceea ce am citit eu acum. Nu există nicio cale de ocolire. Dumnezeu Și-a descoperit Cuvântul Său pentru acest scop maiestuos, și anume ca Duhul lui Dumnezeu să poată cădea peste noi și Cuvântul care a fost semănat în noi să fie adus la o viață nouă divină și să devină o realitate dumnezeiască.

Nici această observație nu doresc s-o prezint forțat, ci s-o spun liber înaintea lui Dumnezeu. Noi toți să ne bucurăm de mântuire, de îndurare, de iertare și de tot ceea ce a făcut Dumnezeu. Și în acel moment când noi Îi putem mulțumi Domnului pentru tot ceea ce El ne-a dăruit deja atunci El ne va dărui Duhul Său. Nu ca noi să ne forțăm, nu, nu. Aceasta ar fi greșeala noastră. Să nu existe niciun fel de forțare. Este suficient să ne deschidem înaintea lui Dumnezeu, să-I mulțumim Domnului din adâncul inimii: „O, Doamne, Îți mulțumesc că m-ai răscumpărat, m-ai chemat pe nume, că eu pot fi proprietatea Ta. Îți mulțumesc pentru Golgota, Îți mulțumesc pentru iertarea păcatelor mele, Îți mulțumesc că Tu m-ai primit".

Prin mulțumiri aduse Domnului produceți o astfel de reacție în lanț și atunci veți vedea că deodată nu vă mai rugați voi, cu duhul vostru, ci Duhul lui Dumnezeu se roagă prin voi, atunci curge în voi. Dar doar acolo unde oamenii caută legătura cu Dumnezeu. Nu Îi cer ceva forțat, nu Îl zgâlțâie pe Dumnezeu. Duhul este deja turnat, Duhul este deja prezent, există leac alinător în Galaad. Medicul Mare este acum aproape de noi, Isus iubit și scump. Tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit stă la dispoziția noastră. Fără forțare proprie, fără fanatism, noi să înălțăm rugăciuni, laude și mulțumiri pentru tot ceea ce a făcut Dumnezeu în noi și cu noi. Dacă noi o facem în acest fel înaintea Domnului, atunci deodată Duhul Sfânt intervine, El preia legătura și conducerea, vine peste noi și în noi și începe să vorbească prin noi și să Se descopere în noi.

Citat: „Biblia spune: *«Isus Hristos este acelaşi ieri şi azi şi în veci»*. Acum aceasta nu înseamnă „într-un anumit fel". Ci înseamnă că El este același ieri astăzi și în vecii vecilor. Isus a zis: «*cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu»*(Ioan 14:12). Este adevărat. În Mar. 16 El a făgăduit aceasta: *„Iată semnele care vor însoţi pe cei ce vor crede: «...»"*. Ei spun: „Aceasta este valabil doar pentru apostoli". Dar El a spus: «*Duceţi-vă în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură... În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână şerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; îşi vor pune mâinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşi»*. Acesta este standardul".

Ați ascultat cu toții? Aceasta este măsura biblică, măsura dumnezeiască, standardul care este valabil și astăzi. Dacă noi am devenit credincioși și am fost înarmați cu putere de sus atunci Domnul Cel înviat, Răscumpărătorul tău și al meu, dorește să Se dovedească, să Se descopere prin cei răscumpărați. Pe cine are El pe acest pământ prin care Se poate dovedi? Cine crede în învierea Lui? În cine se poate descoperi puterea învierii? Doar în aceia care sunt înviați împreună cu El. Aleluia! Aleluia!

Noi credem din toată inima că noi am fost răstigniți împreună cu El, am murit împreună cu El, am fost înmormântați împreună cu El și am fost înviați împreună cu El într-o viață nouă. Eu o spun încă o dată. Cel înviat poate să-Și descopere puterea Lui de înviere doar în acei credincioși care au înviat împreună cu El la o viață nouă. Noi credem aceasta. Noi credem că Dumnezeu ne-a dat îndurarea Lui și ne-a dăruit o viață nouă. Unde am fi noi astăzi? Noi n-am fi fost aici, ci am fi fost undeva în lume. Domnul ne-a scos afară din lume, ne-a pus picioarele pe această cale îngustă și ne-a vorbit îndurător. Dar El caută niște oameni prin care poate să Se descopere. Creatorul Se descoperă în toată creația Lui, dar Răscumpărătorul în toți răscumpărații. Dintre aceștia poți face parte tu și eu, noi toți, și anume noi să fim ceva spre lauda și cinstea îndurării Sale minunate. Când putem fi? Atunci când El poate descoperi în noi toate cuvintele făgăduințelor Sale date Adunării. Atunci noi suntem neprihăniți, o mărturie, suntem binecuvântați.

Dacă Dumnezeu dorește să împlinească făgăduințele Sale atunci noi suntem binecuvântați, căci fiecare făgăduință a lui Dumnezeu include o binecuvântare.

Citat: „Noi încercăm să folosim alte standarde. Noi dorim să măsurăm Adunarea cu ceea ce considerăm noi ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este permis să folosim măsuri proprii pentru Adunare. Ci noi suntem obligați să folosim standardul lui Dumnezeu".

Suntem noi toți gata astăzi să folosim măsura/standardul lui Dumnezeu din creștinismul dintâi, din timpul apostolilor? Noi credem că sfârșitul trebuie să fie identic cu începutul. Noi credem că Isus Hristos este Alfa și Omega, El este Primul și Ultimul. Suntem noi gata să acceptăm această măsură, acest model? Dacă răspunsul este «Da», atunci Dumnezeu ne va conduce la pocăință, atunci noi vom spune: „O, Doamne, îmi pare rău că Tu încă n-ai putut ajunge cu mine la dreptul Tău. Noi încă nu Ți-am putut sluji Ție spre lauda și cinstea Ta așa cum ai hotărât Tu". Dar acum venim în prezența Ta sfântă. Tu o vei face. Acum sunt aproape la încheiere.

Citat: „Eu compar adesea aceasta cu timpul de astăzi. Voi știți că Adunarea a trecut prin trei stadii: Luther, Wesley și penticostalii. Era o cale în trei stadii. Dumnezeu le-a dat un mesaj al neprihănirii pe care l-a predicat Luther. După aceea a urmat sfințirea, predicată prin Wesley. Apoi în final botezul cu Duhul Sfânt în timpul penticostalilor. ...Eu vă spun: există o Adunare în care nu există niciun fățarnic – aceasta este Adunarea Domnului Isus Hristos care a fost botezată cu Duhul Sfânt. Tu nu vei fi convins de alții ca să i te alături. Tu vei fi născut în ea, vei fi introdus în ea prin Duhul Sfânt".

Acesta este un lucru minunat. Există o Adunare. În Evrei 12:23 este scris: *„Biserica celor întâi născuţi care sunt scrişi în ceruri"*. Există o Adunare în care nu există niciun fățarnic, niciun necredincios, niciun păcătos. O Adunare neprihănită, curățată, sfințită care se află în prezența lui Dumnezeu, spălată în Sângele Mielului, curățată prin baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt. Suntem noi parte, sunt eu parte a acestei Adunări? Ce exprimare minunată: „Există o Adunare în care nu mai există niciun fățarnic"! Aceasta trebuie să fie o Adunare frumoasă, o inimă, un suflet. Fiecare îl iubește pe fiecare și fiecare îl înțelege pe fiecare, fiecare plânge cu fiecare și fiecare se bucură cu fiecare. Toți trag de aceeași funie – dar vă rog frumos – în aceeași direcție, nu în direcții diferite.

Această afirmație este foarte importantă: „Vă spun, există o Adunare în care nu mai există niciun fățarnic". Acolo poți avea încredere în fiecare, nimic nu este răsucit, nu există nicio neînțelegere, nimic nu este prezentat diferit, fără nicio viclenie. *„Ferice de omul căruia i-au fost iertate păcatele şi în duhul căruia nu este viclenie"*. Niște oameni care au primit îndurarea lui Dumnezeu, care sunt transformați, născuți din nou, care au primit și poartă o viață divină nouă, pecetluiți cu Duhul Sfânt. Noi rămânem oameni, dar fără răutate, fără falsitate, fără fățărnicie, fără viclenie, fără trădare, lucruri care produc așa de mari probleme. Nu eu am spus-o, ci fratele Branham a spus-o prin Duhul lui Dumnezeu. „Vă spun...". Ar trebui s-o auziți odată de pe banda de magnetofon cum o spune fratele Branham, ca să auziți cu ce siguranță o spune el. „Vă spun, există o Adunare în care nu mai există niciun fățarnic, care este Adunarea Domnului Isus Hristos".

Drag frate și scumpă soră, eu doresc să fac parte din această Adunare. Într-adevăr neprihăniți, curățați, sfințiți, spălați în baia de apă a Cuvântului, introduși în Trupul Domnului care este fără păcat, inacuzabil și desăvârșit, pe care, Dumnezeu în Isus Hristos, l-a prezentat deja ca biruitorii îmbrăcați în alb pe marea de sticlă. În această Adunare, în acest Trup dorim să fim și noi. Duhul lui Dumnezeu să cadă într-un mod drăguț și plăcut în noi toți, să lucreze în noi toți și să crească în noi această cerință pe care El s-o astâmpere. Fiindcă noi nu putem face altceva decât să-I cerem Domnului

aceasta, iar El nu poate face altceva decât să ne-o împlinească, să ne dăruiască o Adunare ca aceasta, care a fost botezată cu Duhul Sfânt, în care nu ești convins să i te alături. Aici ești născut. În această Adunare ești introdus prin Duhul Sfânt. Eu cred că Dumnezeu a făcut-o cu noi.

Citat: „Înțelegeți? Eu nu doresc să critic. Eu vă iubesc pe toți. Dragostea adevărată se lasă întotdeauna corectată. Vedem că în bisericile noastre lipsește Hristos. Ne lipsește Hristos printre frații noștri penticostali, ceva nu mai este în regulă. Ei nu mai au acele adunări de rugăciune care țineau zi și noapte". Aici este spus: „Ceva nu mai este în regulă. Hristos nu mai este cu noi așa cum ar trebui să fie. Noi tânjim după aceasta. Nouă ne lipsește puterea pe care ar fi trebuit s-o avem. Mecanismul cel mare ar fi trebuit să lucreze la turație maximă, ar fi trebuit să se întâmple niște semne și minuni imense. Această clădire ar fi trebuit să fie plină cu puterea lui Dumnezeu, astfel ca să nu mai fie niciun păcătos care să nu fie condamnat de Duhul Sfânt, cum s-a întâmplat cu Anania și Safira".

O astfel de Adunare biblică și-a dorit fratele Branham, în care însuși Domnul intră deplin în dreptul Său. Acum am putea să ne întrebăm: Cum să se întâmple acest lucru? La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. Duhul Sfânt va veni peste noi și puterea Celui preaînalt ne va umbri. După aceea din sămânța divină poate să se nască doar ceva dumnezeiesc.

Acum doresc să vă întreb: oare n-au fost acestea niște afirmații prețioase, potrivite cu Ziua Cincizecimii de care ne amintim astăzi, cu referire la botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, cu îmbrăcarea cu puterea de sus? Domnul are niște intenții bune cu noi. El știe până unde ajungem noi cu puterea noastră. El știe că nu vom reuși cu puterea noastră. În curând noi am fi pierduți, dar pentru noi se luptă Omul potrivit pe care Dumnezeu însuși l-a ales. Și dacă doriți să știți cine este El, atunci să știți că Numele lui este Isus Hristos. Astfel noi suntem mulțumitori că El merge înaintea noastră, Cel întâi născut ca Fiul lui Dumnezeu pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, pentru toți cei născuți din nou, pentru toți cei născuți din Cuvânt și Duh în aceste ultime zile.

Eu cred că la sfârșit Dumnezeu va face cea mai frumoasă și minunată lucrare. Va fi o Adunare în care nu va fi niciun fel de fățarnic, nimeni cu două fețe, nimeni cu două limbi. Ci doar niște oameni cu doi ochi, cu două picioare, așa cum este potrivit și corect. Trebuie să fie întotdeauna corect. Cu două urechi nu poți face atât de mult rău ca și cu o singură limbă. Dumnezeu va conduce totul într-un mod minunat. Puteți s-o credeți cu toții? Nu fiți întristați. Dacă ați ști cât de bun este Dumnezeu și ce intenții bune are El cu noi, cât de prietenos ne vorbește El. Eu o simt din aceste exprimări că dragostea lui Dumnezeu l-a pătruns fratele nostru Branham. El nu ne-a ținut o lecție de critică, nu, nu. El a arătat Adunării calea Domnului pentru desăvârșire. Noi ajungem la aceasta doar dacă puterea lui Dumnezeu poate să se descopere în noi, și eu cred că ea se va descoperi. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru care a făcut deja lucruri mari în noi până în ziua de astăzi și care va face lucruri și mai mari. Lucrul cel mai frumos și minunat va mai veni. Dumnezeu Și-a păstrat acest lucru pentru sfârșit, așa cum a fost la început.

Timpul a trecut deja, iar noi vom citi după amiază versetele biblice pe care am vrut să le citesc. Ai niște dorințe să citești ceva, dar după aceea vine Duhul Sfânt și conduce altfel. Eu sunt mulțumit și știu că Domnul Dumnezeu a vorbit astăzi cu noi

toți. Haideți să vedem această necesitate a puterii lui Dumnezeu care să miște acest Mecanism al Adunării. Haideți ca noi, prin Duhul Sfânt, să permitem să fim uniți într-un Singur Trup. Și nimeni să nu spună: Oare ce să fac eu acolo? La ce să mă folosească Dumnezeu pe mine? Scumpă inimă nu-ți face niciun fel de probleme și niciun fel de planuri. Grija și interesul tău să să fie să fii botezat de Dumnezeu cu Duhul Sfânt, astfel ca Trupul Domnului să devină un organism viu. Nu un trup mort care trebuie purtat, ci un Trup viu. Noi toți să fim purtați de acest Organism, cu picioare sănătoase, cu niște ochi sănătoși; totul să fie sănătos în Trupul Domnului.

„Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo? Pentru ce nu se face, dar, vindecarea fiicei poporului meu?”. Nu este Medicul acolo? Ba da. Dar medicația prescrisă n-a fost consumată.

Dragii mei, astăzi noi dorim să luăm această prescripție dumnezeiască, și anume puterea Duhului Sfânt, puterea lui Dumnezeu și să-I mulțumim Domnului pentru acest fapt. El are niște intenții bune cu noi toți. O, de ne-am putea deschide cu toții și să spunem: „O, Doamne, în amintirea acestei zile de Cincizecime noi n-am venit doar să ascultăm o predică despre Cincizecime. Ci noi am venit ca să avem o trăire cu Tine. O, Doamne, Tu care Ți-ai vărsat Sângele Tău pentru noi, Te rog dăruiește-ne viața Ta, Duhul Tău, botează-ne cu Duhul Sfânt și cu foc”. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm. Haideți să ne rugăm cu toții ca dintr-o singură gură, o inimă și un suflet. Aleluia! Laudă lui Dumnezeu!

Credinciosule Domn, Îți aducem rugăciunile noastre și onoare Numelui Tău Sfânt. Ceata Ta răscumpărată prin Sângele Tău este adunată aici în prezența Ta. Noi Îți mulțumim pentru Golgota, pentru suferințele Tale, pentru moartea Ta, Îți mulțumim pentru iertare, îndurare și mântuire. Aleluia! Tu ne-ai chemat. Noi suntem proprietatea Ta. Tu ne-ai răscumpărat. Aleluia! Tu ne-ai vorbit și ne-ai descoperit Cuvântul Tău și voia Ta. Aleluia! Cinste lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu, onoare Numelui Său! O, Doamne, vizitează poporul Tău într-un mod minunat cu o revărsare a Duhului Sfânt. O, Doamne, noi Te lăudăm, Îți mulțumim. Dăruiește-ne o atmosferă plăcută, o atmosferă a mulțumirii și rugăciunii. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu! Cinste și onoare Ție! O, Tu Mielul lui Dumnezeu, Mântuitorule, Tu ne-ai dăruit dragostea Ta. Cinste și laudă Ție. Botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Tu ne cunoști o, Doamne. Tu ne vezi; noi avem nevoie de Tine, avem nevoie de puterea Ta. Aleluia! Laudă, cinste, rugăciune și onoare să fie adusă Domnului. Glorie! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! O, Doamne, vino cu Duhul Tău. Așa cum ne-ai dăruit Cuvântul Tău și ai venit peste noi cu Cuvântul Tău tot așa vino și cu Duhul Tău și fă viu Cuvântul Tău în noi. Aleluia! Cinste, onoare și rugăciune. Aleluia!

Tată ceresc, Îți mulțumesc din toată inima că Tu ai fost deasupra acestei Adunări și că ne-ai vizitat. O, Doamne Dumnezeul nostru, noi am auzit Cuvântul Tău și noi îl credem din toată inima noastră. O, Mântuitorule, permite ca în noi să se nască un izvor care curge în viața veșnică. Îți mulțumim că Tu ne-ai vizitat și ne-ai privit prin îndurarea Ta. Noi dorim ca Tu să-Ți atingi ținta Ta cu noi și în noi. Noi nu suntem niște străini, niște oameni de afară, nu suntem niște oameni care doar dorim să fie binecuvântați. Ci suntem niște oameni care au o nădejde legitimă și o credință care ne-a fost dăruită din

Cuvântul Tău, noi suntem poporul Tău. Suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Îți mulțumim fiindcă Tu ai condus totul în acest mod astfel că în aceste zile noi am auzit acest Cuvânt prețios al lui Dumnezeu proaspăt descoperit de la tronul lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule, îndeosebi în această predică pe care am citit-o, prin robul și profetul Tău, Tu ai înlăturat toate îndoielile, toate neclaritățile și ne-ai deschis din nou ochii, că Tu vei fi cu ultimii la fel cum ai fost cu primii, și ceea ce ai făcut la început o vei face și la sfârșit. Dumnezeule, Ție Îți aducem laudă, onoare, cinste și rugăciune. Noi toți să luăm totul în serios. Te rugăm ajută-ne pe toți și dăruiește-ne o foame și mai mare pentru Cuvântul Tău fiindcă Tu ai plinătatea. Din plinătatea Duhului Tău dorim să primim și astăzi har după har, îndurare după îndurare și binecuvântare după binecuvântare. Dumnezeule, Ție Îți aducem laudă, onoare, cinste și rugăciune în vecii vecilor. Aleluia! Amin.